

allerede i Foraaret 1865 — det er 6 Aar siden — have denne Overbane, selv om det skal ske med stor Dpoffrelse, og en Havn, saa god som man kan skaffe den paa Jyllands-Bestykst; og hvad angaar Projektet fra Holstebro til Esbjerg, da er det vist — hvad der blev gjort opmaerkksom paa ifjor — at en saadan Plans Udførelse var lovet saagodtsom gjennem samtlige de Forhandlinger om Jernbaneanliggender, der vare førte om de østjydske Baner; Stykbanen til Holstebro med Banen til Esbjerg peger netop hen paa denne Forbindelse som nødvendig Afslutning af et hensigtsvarende System. Disse Omstændigheder bevise, at der var ingen Besynderlighed i, at den Tanke, som maa have været hos den kongelige danske Regjering i flere Aar, fik sit Udtryk i Loven af 24de April 1868 som Resultat af de da førte Forhandlinger; Loven faldt altsaa ikke saaledes ned fra Skyerne. Hvad nu angaar dette, at tage lokale Hensyn, da skal jeg give det ærede Medlem Ret deri, men det forekommer mig, at det er Modstanderne af denne Lov, der, lige siden Sagen kom paa Bane, have stillet sig saaledes, at man kan hebreide dem at tage lokale Hensyn. Modstanderne have stillet sig saaledes ligeoverfor dette Spørgsmaal — forekommer det mig — som om Kjøbenhavn var Danmark, og at, hvad der ikke direkte udmundede i Kjøbenhavn, var lokale Interesser, og det er derfra, de have hentet deres Modstand mod dette Lovforslag. At tale om den største Provinds i Landet og saa kalde dens materielle Interesser, hvortil saa mange aandelige knytte sig, lokale Interesser, det passer ikke, og jeg begriber ikke, med hvilken Ret man gjør det; thi saa er alt Dansk forsaauidt lokalt. Jeg skal ligeoverfor dette Forhold i det Hele udtale, at jeg vilde meget beklage, om den Betragtning — hvor fristende det end kunde være — at sige: „Jeg har Jernbane for min Dør, jeg har de og de Bekvemmeligheder, hvad behøver jeg at se saa langt som over til Bestyksten af Jylland?“ — jeg vilde meget beklage, siger jeg, at slige lokale Betragtninger skulde svække Samfølelsen i den Grad, at man vilde begaa den Ubillighed — for ikke at bruge et Udtryk, som efter min Opfattelse er mere

forreft, men maaffe noget stærkt — at afskære disse Gagne fra ethvert Haab om en Afgjørelse efter Lovens Bogstav af dette Spørgsmaal. Vilde de Herrer, som staa imod en saadan Afgjørelse af dette Spørgsmaal, gaa foran det lille danske Folk som et Exempel paa, at Samfølelsen ikke kan være stærk nok til at binde os sammen som eet Folk? De Betragtninger imidlertid, der ere stillede frem, navnlig af ærede Forslagsstillere, gaa ud fra det rent Finantssielle, og der er noget Bestemt at tage paa; i den Henseende vil jeg tillade mig et Par Bemærkninger, uagtet jeg af, hvad der er sagt, væsentlig kan henholde mig til, hvad der blev sagt af mine ærede Kolleger for Fredericia (Gad), Præsto Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) og 6te Valgkreds (Bojsen). Jeg siger ligesom de andre ærede Talere, at sammenholdt med tidligere Aar, er den finantssielle Balance, som den fremtræder for os iaar, et af de heldigste, vi siden Krigen have haft. Der møder os en Underbalance af noget over 1,800,000 Rd.; jeg tror ikke, jeg vil blive modsagt, naar jeg siger, at vi kunne have begrundet Haab om, at denne Underbalance ved Finantslovens Behandling kan gaa ned til 1½ Million, men af disse 1½ Million er der 600,000 Rd., som ere ren Afbetaling paa Gjælden udover, hvad vi optage af Formuen. Tage vi disse 600,000 Rd. fra, saa have vi tilbage 900,000 Rd.; hvad faae vi nu for disse 900,000 Rd.? Vi faae en Forøgelse af vore Aktiver paa forskjellige Led — og navnlig da til de heromhandlede Jernbaner $\frac{3}{4}$ deraf — paa omtrent 2 Millioner; vi faae dette for 900,000 Rd. kontant Underbalance; efter denne Beregning, som virkelig i alt Væsentligt slaar til, faae vi en Forøgelse af vore øvrige Aktiver paa omtrent 2 Millioner. Jeg siger, at en saadan Balance har vort Finantsbudget ikke givet os i de senere Aar — jeg holder Indkomstskatten aldeles ude af Betragtning. Nu siger jeg fremdeles, at hvis vi nu regne, at disse Udgifter til Jernbaner skaffe os et Aktiv af den halve Værdi af deres Anlægs Beløb, — saaledes have vi jo i Almindelighed regnet hidtil, og en saadan Ansættelse svarer jo ogsaa til den Forrentning, som vi nu omtrent have —, saa ville